

The students are able to gain language knowledge from their participation both as speakers and listeners. These personal interactions are meaningful because the students are able to interact with one another, carry on conversations, and hear significant rules being modeled involving sentence structure. This tasks will help to develop the students' oral language, which is necessary to become successful academic learners in the classroom. This will further prepare the students to effectively take on the next grade.

References

1. Story Telling The Language Teacher's Oldest Technique [Електронний ресурс] // Mario Rinvulucr – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.teachingenglish.org.uk/article/story-telling-language-teachers-oldest-technique>
2. 10 ways to use photos [Електронний ресурс] // Claudia Pesce – 2018. Режим доступу до ресурсу: <https://busyteacher.org/6567-10-creative-esl-photo-activities.html>
3. Motivating speaking activities for lower levels [Електронний ресурс] // Anna Blackmore – 2018. Режим доступу до ресурсу: <https://www.teachingenglish.org.uk/article/motivating-speaking-activities-lower-levels>.

Харчук Наталія Ростиславівна,
старший викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ЯКІСНА МОВНА ПІДГОТОВКА В ФРН В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ОСВІТИ

Вища освіта Німеччини характеризується поєднанням академічного та практичного навчання, новітніми технологіями викладання, використанням інноваційної методики навчання. Саме сучасна інноваційна методика навчання, на думку німецьких вчених, є одним із чинників розвитку професійної компетентності майбутніх фахівців.

Так, у роботі німецького науковця Фаді Мозена (Fadi Mohsen) знаходимо характеристики, притаманні інноваційним методам навчання, а саме:

- гнучкість;
- адаптивність;
- інтерактивність;
- індивідуальність;
- мультимедійність [5, 31].

У викладанні іноземних мов ключовими дидактичними принципами, рекомендованими Гете Інститутом є:

- орієнтованість на дію (нім. Handlungsorientierung);
- орієнтованість на розвиток іншомовної компетентності (нім. Kompetenzorientierung);
- орієнтованість на студентів (нім. Lernerorientierung);
- активізація навчальної діяльності студентів (нім. Lerneraktivierung);
- інтерактивність (нім. Interaktionsorientierung);
- сприяння автономному навчанню (нім. Förderung von autonomen Lernen);
- інтеркультурологічна орієнтованість (нім. Interkulturelle Orientierung);
- орієнтованість на мультилінгвальність (нім. Mehrsprachigkeitsorientierung);
- орієнтованість на виконання завдань (нім. Aufgabenorientierung) [3, 26].

На думку німецького науковця Петера Йєгера (Peter Jäger), найбільш ефективними методами навчання є групова робота, дискусія, рольова або ділова гра. Найбільш невдалими методами науковець вважає доповідь студента або викладача та фронтальне опитування [4, 249]. Також науковець зазначає, що у вищій освіті Німеччини широко використовується метод проєктів, який передбачає самостійну роботу студентів над обраною темою-проблемою та містить відбір, розподілення, систематизацію матеріалу. Не можна не погодитись із Ф. Штоллером (F. Stoller), який зазначає, що проєктна робота у

різних її формах має певні спільні характерні риси, оскільки вона:

- зосереджена на вивченні змісту проблеми. Центром уваги проєктів є життєві питання і теми, що викликають професійний інтерес у студентів;

- зорієнтована передусім на студента, хоча й викладач відіграє важливу роль, пропонуючи свою підтримку та рекомендації протягом усього процесу;

- побудована на співпраці, а не на конкуренції. Студенти можуть працювати самостійно, парами, у невеличких групах або ж усією групою, щоб завершити проєкт, обмінюючись ресурсними матеріалами, ідеями та досвідом упродовж виконання проєкту;

- сприяє отриманню вмінь і навичок обробки інформації з різних джерел, віддзеркалюючи життєві практичні завдання, з якими студенти зіткнуться у майбутньому професійному середовищі;

- має кінцевий продукт (наприклад, усна, стендова презентація, дисплей матеріалів, доповідь або вистава), яким можна поділитися з іншими, що надає проєкту реального значення;

- мотивує, стимулює, уповноважує та захоплює. Проєктна робота, як правило, зміцнює впевненість студентів, самоповагу та самостійність, а також сприяє удосконаленню мовленнєвих умінь студентів, поглибленню знань з предмета і розвитку пізнавальних здібностей [6, 14].

У навчальному процесі ВНЗ Німеччини також широко використовуються тренінги, орієнтовані на розвиток конкретного вміння або навички, необхідні для більш професійного виконання поставленого завдання. Під час проведення тренінгу використовуються новітні методики та сучасні технічні засоби. З метою вдосконалення іншомовних комунікативних навичок майбутніх фахівців під час навчання також широко використовуються комунікативні тренінги. Так, у Європейському університеті під час підготовки фахівців

спеціальності «Європейські науки» кожного семестру проводяться комунікативні тренінги. Тренерами є досвідчені консультанти з питань спілкування та ораторського мистецтва. З метою стимулювання творчої активності студентів, розвитку навичок генерування ідей у вищій освіті Німеччини досить поширений метод «мозкового штурму» (англ. brainstorming), під час якого члени групи висловлюють спонтанні ідеї стосовно заданої теми, після чого всі ідеї обговорюються, відхиляються або розвиваються далі [2, 65].

Надзвичайно поширеним у навчальному процесі вищої освіти країни є використання методу ділової гри. Як зазначає німецький дослідник Ульріх Блötz (Ulrich Blötz), «дидактичним позитивом цього методу є те, що учасники гри стають частиною навчального процесу, маючи належне мотиваційне забезпечення та демонструючи зацікавленість грою» [1, 13]. Більш детально вплив методу ділової гри на розвиток професійної компетентності фахівців був досліджений Фаді Мозенем, який у дисертаційному дослідженні, присвяченому цьому питанню, визначає головні здібності та навички, що отримують студенти під час участі у діловій грі:

- ідентифікувати, аналізувати проблеми та пропонувати їх теоретичне вирішення;
- опрацьовувати різні стратегії вирішення проблем та обирати найбільш придатну стратегію;
- приймати остаточне рішення, конкретизувати його та симулювати процес;
- конструктивно та ефективно спілкуватися у групі;
- відповідати за власні вчинки та рішення [5, 101].

Ще одним широко уживаним методом у викладанні іноземних мов є рольова гра (нім. Rollenspiel). Під час проведення цього інтерактивного методу навчання моделюються соціальні та професійні проблемні ситуації. Учасники гри, отримавши певні ролі, мають знайти й використати методи для вирішення тієї чи іншої проблеми. За процесом прийняття рішення спостерігають інші учасники і

викладач/тренер. Іншим популярним методом, який широко використовується викладачами іноземних мов країни, є кейс-метод (метод аналізу конкретних ситуацій). Цей метод передбачає аналіз і групове обговорення іноземною мовою гіпотетичних або реальних ситуацій, що можуть бути представлені у вигляді опису, відеофільму тощо. Під час обговорення студенти виконують активну роль, а викладач (інструктор) спрямовує та контролює їх роботу.

Ще одним поширеним методом є метод моделювання ситуацій (англ. simulation), під час використання якого студенти моделюють конкретну ситуацію іноземною мовою, визначаючи її наслідки.

Отже, проаналізувавши інноваційні методи навчання, які використовуються на заняттях іноземних мов у вищій освіті Німеччини, можна відзначити притаманний їм позитивний вплив на здібність майбутніх фахівців генерувати, структурувати та класифікувати ідеї, збирати та аналізувати інформацію, готувати альтернативні рішення, ефективно взаємодіяти із партнерами, вирішувати проблеми засобом іноземних мов.

На мою думку, ознайомлення із досвідом використання німецькими педагогами інноваційних методів навчання є дуже корисним щодо доцільності активного застосування їх у підготовці вітчизняних фахівців.

Список використаних джерел

1. Blötz U. Grundzüge einer Planspiele – Didaktik. Planspiele in der beruflichen Bildung. Abriss zur Auswahl. Konzeptionierung und Anwendung von Planspielen. – Bielefeld. – 2001. – 68 S.
2. Die Soft Skills//Staufenbiel.de/ Wirtschaftswissenschaftler. – Sommersemester 2009. – Band 1, 30. Auflage. – S. 59–69.
3. Ende K., Grotjan R., Kleppin K., Mohr I. Curriculare Vorgaben und Unterrichtsplanung/ K. Ende, R. Grotjan, K. Kleppin, I. Mohr. – KlettLangenscheidt: München. 2013. – 152 S.
4. Jäger P. Der Erwerb von Kompetenzen als Konkretisierung der Schlüsselqualifikationen – eine Herausforderung an Schule und

Unterricht: Dissertation / P. Jäger. – Passau: Lehrstuhl für Schulpädagogik, 2002. – 280 S.

5. Stoller F. L. Project work. A means to promote Language content. Forum / F. L. Stoller. – 1997. – 35/4.

Хоменко Олена Юріївна,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

СУЧАСНІ МЕТОДИКИ ВИЗНАЧЕННЯ РІВНЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Вивчення іноземної мови студентами ще не так давно сприймалося як підвищення рівня їхньої ерудованості. Проте в наш час важко уявити амбіційного випускника вишу без знання іноземної мови. Так, студенти вмотивовані можливістю навчатися або пройти стажування за кордоном, що лише збільшить їхні шанси отримати цікаву і престижну роботу у своїй сфері. Сьогоднішній студент вміє отримувати знання не лише у стінах університету, а й самостійно шукати інформацію із конференцій, майстер-класів, тренінгів тощо. Знання іноземної мови стає в пригоді, адже відкриває студентові потрібні першоджерела інформації, підвищує ефективність будь-якої професійної та наукової діяльності, полегшує спілкування з колегами й партнерами.

Сьогоднішньому випускнику потрібно вміти не лише читати й перекладати зі словником, а й спілкуватися, зокрема на професійні теми. Отримання сертифікату, який підтвердить рівень володіння іноземною мовою, є необхідним. Так, на початку будь-якого курсу з вивчення іноземної мови викладач визначає рівень володіння іноземною мовою своїх студентів. Якими ж можуть бути ці рівні?

Першим рівнем володіння англійською мовою є рівень Beginner. Це рівень тих студентів, які ніколи не вивчали англійську і тільки збираються розпочати. Наступний рівень — рівень Elementary. Студенти з цим рівнем розуміють основні вирази й фрази, можуть коротко розповісти про себе, ставити питання і брати участь у легких діалогах.

Середній рівень володіння ділиться на три ступені. Рівень Pre-Intermediate вказує на те, що студент вже володіє складнішою